

тива застави ротитѣ да залегнатъ въ завладѣната частъ на сръбската позиция и да започнатъ огневъ бой съ противника. Часътъ бѣше вече седемъ, и борбата продължи при дневни условия. Противникътъ, който презъ нощта бѣ получилъ подкрепления, започна да притиска тритѣ Етърски роти, къмъ които вече се бѣха притекли напомощъ останалитѣ при удара по-назадъ 11-а и 12-а роти. Първата се вмъкна между ротитѣ на 2/18-а дружина, а втората излѣзе на лѣвия флангъ на бойния редъ. Боятъ се разпали извънредно много. Сърбитѣ получиха нови подкрепления, и даже се опитаха да контъратакуватъ и да обхванатъ фланговетѣ на нашитѣ части. Последнитѣ, макаръ и притискани отъ по-силенъ противникъ, се държеха юнашки. Скоро, обаче, имъ стана необходима помощъ, и командирътъ на полка не закъснѣ да изпрати тукъ и 2-а рота¹⁾. Докато пристигне ротата, обаче, сърбитѣ сериозно застрашиха фланговетѣ, и майоръ Дончевъ заповѣда постепенно оттегляне къмъ висотитѣ югозападно отъ с. Ново Бърдо. 2/18-а рота пристигна, когато атакувалитѣ части вече се оттегляха, и можа само да помогне при изпълнението на това отстъпателно действие.

Презъ всичкото време, докато траеше боятъ, времето продължаваше да е лошо — гъста и студена мъгла ту се спускаше, ту се вдигаше, и при всѣко просвѣтляване боятъ пламваше, за да затихне следъ нѣколко минути и следъ това наново да се захване. Етърци търпеливо понасяха голѣмитѣ несгоди на времето — измокренитѣ имъ шинели бѣха замръзнали, и не само вледеняваха тѣлата имъ, но силно затрудняваха и всичкитѣ имъ движения. Къмъ 11 часа и 30 минути незатихналата досега зимна буря се засили. Завалѣ обиленъ снѣгъ, и се заизвиваха страшни вѣелици.

Въ този бой всички офицери и войници се държаха героически, и отстъпиха само поради неудържимия натискъ на единъ, наистина, многочисленъ противникъ. Особено се отличи съ примѣрното си държане командирътъ на 6-а рота, поручикъ Атанасъ Стефановъ. Отъ Полка паднаха презъ този день: убити — 28 и ранени — 121 войника.

Ротитѣ, които се бѣха развърнали по източнитѣ склонове на Яйцевидната висота (4/18-а дружина — 13-а, 16-а и 14-а роти), останаха презъ цѣлия день на мѣстата си подъ силния артилерийски огънь на противника. Къмъ 14 часа тукъ пристигна и 15-а рота, която, следъ кратка почивка, бѣ изпратена на помощъ на частитѣ при с. Ново Бърдо.

И така, освенъ неблагоприятното общо положения на северната Гилянска група, влошени бѣха и тактическитѣ условия на бойния фронтъ: сърбитѣ разполагаха тукъ съ много по-голѣми сили, отколкото се предполагаше, и не само удържаха позициитѣ си, но и нападаха, като се стремѣха да обхващатъ фланговетѣ. На всичко отгоре, значителни противникови части се зададоха и въ тила на групата: единъ Моравски и единъ Шумадийски полкове, следъ отблъсването на Моравската дивизия II

¹⁾ 2-а рота, която досега поддържаше свръзка съ 46-и пех. полкъ, се прибра къмъ Полка, при с. Бостанъ.